

เรื่อง การเข้าทรงนางตั้ง ของลาวตั้ง

รายละเอียด

ที่บ้าน หนองเหมือด อำเภอขาณุวรลักษณบุรี กำแพงเพชร มีการสืบทอดวัฒนธรรม การเข้าทรงนางด้ง โดยมีเพลงร้องที่ว่านางด้งเอยเข้าผ่าระหง กระจดงแม่มาย เขาตากเป็ลือกแดง เขาแทงแมงเม่า ขอเชิญพระเจ้ามาเข้านางด้ง (ร้องซ้ำไปเรื่อย ๆ) บางแห่งร้องว่า นางด้งเอย...ละปาระหงกระจดงใหม่ ๆของผีเครื่องแกง.... ข้าวแดง แมงเม่า....กระจดงผีดข้าว ออกมาพีก ๆ.... ออกมาผาย ๆ ...ขอคืนกาย มาเข้านางด้ง.....ขอเชิญพระเจ้า มาเข้านางด้ง....ร้องซ้ำไป

ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นสิ่งที่สั่งสม มาช้านาน ถึงการนำอุดมการณ์แห่งความรัก ความสามัคคี ความอบอุ่น ความเข้าใจ และการอยู่ร่วมกัน ในกลุ่มชนอย่างผาสุก มาใช้ได้อย่างเหมาะสม แนบเนียน ในชีวิตประจำวัน ทำให้สังคมไทยอยู่อย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ในชีวิตความเป็นอยู่ที่เหมาะสม เรียบง่าย และไม่เน้นกฎเกณฑ์ที่ตายตัว ยึดหยุ่น รักสงบ มีความสุข ในการทำกิจกรรมร่วมกัน การเข้าทรงนางด้ง หรือผีนางด้ง เป็นภูมิปัญญาดั้งเดิม ที่สำคัญของคนไทย มิใช่เรื่องไร้สาระกิจกรรมทุกกิจกรรม ล้วนแฝงไว้ด้วยความลึกซึ้งของสังคมและวัฒนธรรม ในเกือบทุกภาค ที่มีอาชีพทำไร่ทำนา แต่ไม่มีหมู่บ้านใดดำรงความเป็นไทย และภูมิปัญญาไทยไว้ได้ การละเล่น ใช้สถานที่ที่เป็นลานกลางแจ้ง ไม่มีสิ่งกีดขวาง มักจะเล่นในวันตรุษสงกรานต์ ตอนกลางคืน ในการละเล่นนี้ผู้เล่นจะประกอบด้วย ผู้เชิญผีนางด้งเป็นผู้หญิง ๒ คน ผู้ร้องเป็นผู้ที่ดูการละเล่น นอกจากนี้ยังมีผู้ชักถามสิ่งที่ยากรู้อีก ๑ คน ส่วนอุปกรณ์ที่ใช้ั้นประกอบด้วย สากยาว (สากมือ) ไว้ใช้ตำข้าวในสมัยโบราณ ๒ อัน กระจดงขนาดพอเหมาะ ๑ ใบ ผ่าข้าวไว้คลุมกระจดงเวลาเชิญผีนางด้ง แล้วยังมีดอกไม้รูปเทียนอีก ๒ ชุด กับไม้คานอีก ๑ อันการเข้าทรงนางด้ง จึงเป็นภูมิปัญญาไทยในภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคกลาง ที่ประกอบอาชีพ ในการทำไร่ ทำนา ทำเกษตรกรรมอันเป็นพื้นฐานแห่งวิถีชีวิตอย่างลึกซึ้งของคนไทยที่นิยมเล่นกันในวันสงกรานต์ ...ต้องยกย่องประชาชนที่สามารถฟื้นฟูวิถีชีวิตไทยสามารถนำภูมิปัญญาไทยมาสร้างสีสันได้อย่างเหมาะสม มิใช่เป็นเรื่องความเชื่อแต่เพียงอย่างเดียว แต่มีภูมิปัญญาที่ทรงไว้อย่างมั่นคง อย่างสงบ เรียบง่าย สมถะ ในเศรษฐกิจพอเพียง ของสังคมไทยนี้แหละวิถีชีวิตแท้ๆของไทย ที่นับวันจะสูญหายไปอย่างไร้คนเข้าใจและมักถูกรากเหง้าของตนเองว่า คร่ำครึ ไม่ทันสมัยรับวัฒนธรรมตะวันตกมาอย่างลืมหูลืมตาไม่ขึ้น ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับผู้ที่ฟื้นฟูความเป็นไทยทุกคน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นสิ่งที่สั่งสม มาช้านาน ถึงการนำอุดมการณ์แห่งความรัก ความสามัคคี ความอบอุ่น ความเข้าใจ และการอยู่ร่วมกัน ในกลุ่มชนอย่างผาสุก มาใช้ได้อย่างเหมาะสม แนบเนียน ในชีวิตประจำวัน ทำให้สังคมไทยอยู่อย่างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ในชีวิตความเป็นอยู่ที่เหมาะสม เรียบง่าย และไม่เน้นกฎเกณฑ์ที่ตายตัว ยึดหยุ่น รักสงบ มีความสุข ในการทำกิจกรรมร่วมกัน การเข้าทรงนางด้ง หรือผีนางด้ง เป็นภูมิปัญญาดั้งเดิม ที่สำคัญของคนไทย มิใช่เรื่องไร้สาระกิจกรรมทุกกิจกรรม ล้วนแฝงไว้ด้วยความลึกซึ้งของสังคมและวัฒนธรรม ในเกือบทุกภาค ที่มีอาชีพทำไร่ทำนา แต่ไม่มีหมู่บ้านใดดำรงความเป็นไทย และภูมิปัญญาไทยไว้ได้ ที่หมู่บ้าน หุง

ดาพุก ตำบลอ่างทอง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ประชาชนในหมู่บ้านไร่หรือพื้นประเพณี การละเล่นพื้นบ้าน
ที่หายสาบสูญไปนับ ครั้งศตวรรษ กับคืนมาด้วยความรัก และความสามัคคีของคนในหมู่บ้านได้อย่างน่าชื่นชม...
เครื่องมือประกอบการแสดง การเข้าทรง ล้วนเป็นเครื่องมือในการเกษตรอย่างเช่น กระดังสำหรับ ผัดข้าว สาก
สำหรับการตำข้าว ผ้าขาวม้า.เพลงที่มีเนื้อร้องที่น่าสนใจ ในภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างลึกซึ้งและกลมกลืน....น่าฟัง.
นางดั่งเอ๋ย...ละป่าระหงกระดังใหม่ ๆของผัดเครื่องแกง.... ข้าวแดง แมงเม่า....กระดังผัดข้าว ออกมาพิกๆ.
... ออกมาผายๆ ...ขอคืนกาย มาเข้านางดั่ง.....ขอเชิญพระเจ้า มาเข้านางดั่ง....ร้องข้าไปข้า มาอยู่หลายรอบ ความ
มเยือกเย็นของน้ำเสียงทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ...ในการเข้าทรง...อุปกรณ์ที่สำคัญของการเข้าทรงคือ
กระดังของและสากตำข้าว ของแม่ฝ่าย มีข้อพิเศษ คือต้องไปเอาของสองสิ่งมาโดยไม่บอกให้เจ้าของทราบ...คือ
ขโมยมานั่นเอง. การเข้าทรงหญิงเข้าทรงจะนั่งอยู่ตรงกลาง มีผู้ช่วยนั่งอยู่ตรงหน้า ในระหว่างสากทั้งสอง นำกระ
ดัง หุ้มด้วย ผ้าขาวม้า เมื่อไหว้ครูและเชิญวิญญาณ มาเข้า ทรงท่ามกลางเสียงเพลง ที่เยือกเย็นแต่แฝงไว้ด้วย
ความเชื่อมั่น ในความเชื่อเรื่อง ทรงเจ้า เข้าผีของ พวกเขา ...เมื่อวิญญาณมาเข้าแล้ว นางดั่งจะเริ่มสั่นไปทั้งร่าง
กาย ผีจะเข้าทรงที่เรียกกันว่าผีนางดั่ง จะเริ่มลุกขึ้นรำยรำ อย่างสนุกสนาน และลืมความเหน็ดเหนื่อย ผีนางดั่ง
จะนำกระดัง ไปกวักใคร่ หรือไปแตะใคร ผู้นั้นจะต้องออกมารำ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาแห่งการมีส่วนร่วม ชาวบ้านจะ
ร้องเพลงตลกกลองให้จังหวะอย่างสนุกสนาน ในที่สุดก็จะ รำกันทั้งหมู่บ้าน ซึ่งแสดงถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
ความสามัคคี ในหมู่คณะ ของชาวบ้าน .เมื่อรำไปได้สักพักหนึ่ง ชาวบ้านที่รักสนุกอยากจะหยอก ผู้เข้าทรงนางดั่ง
ก็จะลักสากตำข้าวไปซ่อน นางดั่งก็จะโมโห และไล่ นำกระดังไปฟาด ผู้นั้นจนต้องนำมาคืน หรือหาสากพบ
นำความสนุกสนานครั้นเสร็จมาสู่หมู่บ้านนั้นอย่างกลมกลืนและแนบเนียน เมื่อสนุกสนานกันได้ครู่หนึ่ง ก็จะมีการ
ทำนายทายทักเรื่องราวต่างๆ ในหมู่บ้านหรือเรื่องทั่วไปเพื่อช่วยในการสร้างความสามัคคี และความอบอุ่นใจ โดย
มีชาวบ้านที่ร่วมกิจกรรมการเข้าทรงมาถามเรื่องของตนเองสงสัย หรือถามเรื่องที่ทำความครึกครื้น ในหมู่บ้าน อัน
เกิดความเข้าใจและเกิดกำลังใจ ให้ชาวบ้านในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต เมื่อเห็นว่า นางดั่งสนุกสนาน
ช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ไม่น่าเบื่อ ก็จะเชิญนางดั่งออก ผู้เข้าทรงจะไม่ทราบเรื่องราวที่ตนเองเข้าทรงเลย จะงงและ
ถามว่าเกิดอะไรขึ้น การเข้าทรงนางดั่ง จึงเป็นภูมิปัญญาไทยในภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคกลาง ที่ประกอบอาชีพ
ในการทำไร่ ทำนา ทำเกษตรกรรมอันเป็นพื้นฐานแห่งวิถีชีวิตอย่างลึกซึ้งของคนไทยที่นิยมเล่นกันในวันสงกรานต์
...ต้องยกย่องประชาชน หมู่บ้านทุ่งดาพุก ที่สามารถฟื้นฟูวิถีชีวิตไทยสามารถนำภูมิปัญญาไทยมาสร้างสีสันได้
อย่างเหมาะสม.มิใช่เป็นเรื่องความเชื่อแต่เพียงอย่างเดียว แต่มีภูมิปัญญาที่ทรงไว้ได้อย่างมั่นคง อย่างสงบ เรียบ
ง่าย สมถะ ในเศรษฐกิจพอเพียง ของสังคมไทยนี้แหละวิถีชีวิตแท้ๆของไทย ที่นับวันจะสูญหายไปอย่างไร้คน
เข้าใจและมักถูกรากเหง้าของตนเองว่าคร่ำครึ ไม่ทันสมัยรับวัฒนธรรมตะวันตกมาอย่างลืมหูลืมตาไม่ขึ้น
ขอบคุณอีกครั้ง สำหรับผู้ฟื้นฟูความเป็นไทยทุกคน

แหล่งที่มาของข้อมูล

<http://sunti-apairach.com/06/06F.htm>

คำสำคัญ : ฝีนางตั้ง

ที่มา : วัดแสนสุข

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : นางสาวอัจฉราภรณ์ สียา

วันที่ : 2017-02-15

https://arit.kpru.ac.th/ap/local/?nu=pages&page_id=75&code_db=DB0008&code_type=A003